

Sygnatura akt XI GC 1052/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 10 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Andrzej Muzyka

Protokolant: Joanna Ćwirko

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2016 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa W. P.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda W. P. kwotę 15.814,41 zł (piętnaście tysięcy osiemset czternaście złotych czterdzieści jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi (które od dnia 1 stycznia 2016 r. określane są jako odsetki za opóźnienie) od dnia 9 marca 2015 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda W. P. kwotę 3.082,29 zł (trzy tysiące osiemdziesiąt dwa złote dwadzieścia dziewięć groszy), tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia Sądu Rejonowego Andrzej Muzyka

Sygnatura akt XI GC 1052/15 dnia 2 marca 2016 r.

UZASADNIENIE

W dniu 31 sierpnia 2015 r. W. P. wniósł pozew przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., w którym żądał zapłaty kwoty 17.173 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 9 marca 2015 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że zawarł z pozwanym umowę, w której został zastrzeżony zadatek. Pozwany nie wykonał umowy w przeważającej części w terminie umówionym, co spowodowało złożenie przez powoda oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Powód podniósł, że kwota dwukrotności zadatku została pomniejszona o wartość regałów wykonanych przez pozwanego.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany zaprzeczył wprost nieprzyznanym twierdzeniom powoda. Wskazał, że wykonanie zamówienia przez powoda było możliwe tylko w takim zakresie w jakim powód wykonanie zamówienia umożliwił. Wskazał, że kwota wpłacona została przez powoda tytułem zaliczki. Pozwany zaprzeczył aby powód doręczył skutecznie oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Wskazał, że świadczenie miało charakter podzielny. Pozwany przyznał, że częściowa umowa została wykonana, przy czym część dolną regału do klubu nocnego wycenił na kwotę 1500 zł, a nie jak powód na kwotę 1027

zł. Wskazał, że różnica jest nieznaczna w porównaniu do wartości przedmiotu sporu, stąd niecelowe jest składanie stosownych oświadczeń i wniosków w tym zakresie.

W toku dalszego postępowania strony podtrzymały swoje stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. P. poszukiwał wykonawcy mebli na (...) W.. Zgłosiło się dwóch oferentów, w tym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Z uwagi na krótki termin realizacji zamówienia, który był istotny dla W. P. wybrał on (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Wymieniona spółka miała świadomość, tego, że dwutygodniowy termin realizacji zamówienia wynika, z faktu, że (...) W. przez dwa tygodnie stacjonuje w Stoczni (...), gdzie jest remontowany. W Stoczni były dostępne dźwigi, które umożliwiały wstawienie mebli na prom.

W dniu 16 lutego 2015 r. M. G. uprawniony do reprezentowania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zrobił inwentaryzację mebli które miał wykonać dla W. P..

Dowód:

- przesłuchanie powoda, k. 108-111.
- zeznania świadka M. G., k. 98-104

W dniu 17 lutego 2015 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. podała W. P. wycenę za:

1. wykonanie regału o wymiarach 80x50x205 cm w ilości 4 sztuk – 10.800 zł (2700 zł x 4),
2. wykonanie regału na alkohole (1 regał składający się z trzech modułów) – 4500 zł (1500 zł x 3),
3. zabudowanie istniejącego regału - 990 zł.
4. przeróbkę istniejącego regału - 700 zł.
5. wykonanie regału wg projektu 2900 zł.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 17 lutego 2015 r., k. 38.

Na powyższe zamówienie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wystawiła na rzecz W. P. w dniu 18 lutego 2015 r. fakturę proforma, w której wartość łączna wynosiła 19.800 zł. Na powyższą kwotę składały się wyszczególnione powyższej kwoty za poszczególne meble.

Dowód:

- faktura proforma nr (...) k. 39.
- przesłuchanie powoda, k. 108-111

W dniu 19 lutego 2015 r. została zawarta umowa pomiędzy W. P. (zamawiającym) a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (wykonawcą), którą reprezentował M. G..

W myśl § 1 umowy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zobowiązała się:

1. wykonać regał ekspozycyjny o wymiarach 80x50x205 cm w ilości 4 sztuk, identycznego jak w sklepie na (...) W.,
2. wykonać regał na alkohole o wymiarach 80x50x205 cm (1 regał składający się z trzech modułów) w ilości 3 sztuk,

3. zabudować istniejący regał o wymiarach 80x60x100cm szybą bezpieczną w sklepie na (...) W.,
4. przerobić regał, poprzez wymianę półki drewnianej na szklaną w istniejących 2 sztukach regałów o wymiarach 80x60x100 cm oraz dodanie dodatkowej półki szklanej,
5. wykonanie regału wg projektu zamawiającego dla Baru Klubu (...) na (...) W., którego zdjęcia stanowiły załączniki do umowy (rys 1, 2, 3). Na rysunku stanowiącym załącznik do umowy wskazano, że szafka do Klubu (...) ma mieć zamontowaną listwę L..

Zgodnie z § 2 strony postanowiły, że termin realizacji umowy będzie wynosił 2 tygodnie od wpłaty zaliczki. Wskazano, że miejscem dostawy będzie Stocznia (...), (...) W. – pokład nr 6 sklep, Klub (...).

Zgodnie z § 3 wykonawca miał otrzymać wynagrodzenie ryczałtowe w kwocie 19.890 zł.

Zgodnie z § 4 zamawiający na poczet realizacji zlecenia, o którym mowa w § 1 wpłaca zadek w wysokości 9945 zł na podany numer konta.

W § 1 umowy wskazano, że mata sibu jest dostępna 3 tygodnie od zamówienia.

Dowód:

- umowa nr (...) z załącznikami, k. 15-17.

Mebel z pkt 5 umowy, tj. regał wg projektu zamawiającego dla Baru Klubu (...) na (...) W., składał się z dwóch części. Koszt wykonania dolnej części wynosi 1027 zł.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wykonała umowę w pkt 3, 4 i częściowo w pkt 5, tj. w zakresie dolnej części Baru do Klubu (...) na (...) W..

Bezsporne, a nadto:

- przesłuchanie powoda, k. 108-111

- zeznania świadka M. G., k. 98-104

W dniu 21 lutego 2015 r. W. P. wpłacił na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 9.945 zł. W treści tytułu operacji wskazano: „zadek do umowy (...) z dnia 19 lutego 2015 r.”. Rachunek bankowy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. został uznany w dniu 23 lutego 2015 r.

Dowód:

- potwierdzenia przelewu, k. 21.

- szczegóły transakcji, k. 23.

W dniu 28 lutego 2014 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wystawiła fakturę zaliczkową w której zaliczyła wpłaconą w dniu 23 lutego 2015 r, kwotę jako zaliczkę proporcjonalnie do wartości zamówienia sprecyzowanego w fakturze proforma nr 1/02/2015:

- a. na wykonanie regału o wymiarach 80x50x205 cm w ilości 4 sztuk, zaliczono kwotę 5.400 zł,
- b. na wykonanie regału na alkohole (1 regał składający się z trzech modułów) zaliczono kwotę 2250 zł,
- c. zabudowanie istniejącego regału, zaliczono kwotę 495 zł,

- d. przeróbkę istniejącego regału, zaliczono kwotę 350 zł,
- e. wykonanie regału wg projektu zaliczono kwotę 1450 zł.

Dowód:

- faktura zaliczkowa (...), k. 60.

W dniu 23 lutego 2015 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. potwierdziła wpłatę oraz przyjęcie zamówienia.

Dowód:

- wiadomość e'mail z dnia 23 lutego 2015 r., k. 60.

W dniu 27 lutego 2015 r. W. P. skorygował szerokość regału do Klubu (...) z 325 na 290 cm. Wskazał, że szerokość pozostałych półek należy zmienić proporcjonalnie.

Dowód:

- wiadomość e'mail z dnia 27 lutego 2015 r., k. 24.

W dniu 9 marca 2015 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. poprosiła W. P. o skorygowanie wymiarów przestrzeni pomiędzy przegrodami.

W tym samym dniu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wskazała, że dodanie oświetlenia L. to koszt 1970 zł. Wskazała propozycje różnego rodzaju oświetlenia L..

Dowód:

- wiadomość e'mail z dnia 9 marca 2015 r., k. 24.

W dniu 9 marca 2015 r. W. P. zadzwonił do M. G. w sprawie zamówienia. Rozmowa trwała 9 min 28 sekund. M. G. poinformował W. P., że zamówienie nie jest gotowe.

W. P. poinformował armatora, który zgodził się aby dostawa mebli nastąpiła na prom (...) W. w ten sposób, że samochód z meblami od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wjedzie na prom. Prom pojedzie do Szwecji. Z uwagi na okres w którym prom stacjonuje w Szwecji, tj. 6 godzin będzie możliwe zamontowanie segmentów.

Dostawa na prom została uzgodniona na 19 marca 2015 r.

Dowód:

- wydruk połączeń, k. 33.
- przesłuchanie powoda, k. 108-111.
- zeznanie świadka M. G., k. 98-104.

W dniu 11 marca 2015 r. W. P. zadzwonił do M. G. w sprawie zamówienia. Rozmowa trwała 9 min 12 sekund.

Dowód:

- wydruk połączeń, k. 32.

W dniu 11 marca 2015 r. W. P. wskazał ostateczną wersję regału do klubu nocnego. Podkreślił, że cała dostawa łącznie i montaż ma nastąpić 19 marca 2015 r.

Na załączniku do e'maila z dnia 11 marca 2015 r. brak było adnotacji o diodach L..

W. P. poinformował M. G., że regał do Klubu (...) ma być wykonany bez oświetlenia L..

W. P. dostarczył matę ozdobną sibu na część górną baru, którą miała wykorzystać (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Dowód:

- trzy wiadomości e'mail z dnia 11 marca 2015 r., k. 26-27.

- przesłuchanie powoda, k. 108-111.

- faktura Vat z dnia 2 marca 2015 r., k. 40.

W dniu 13 i 14 marca 2015 r. W. P. próbował kontaktować się z M. G., wysyłając wiadomości sms.

W dniu 13 marca 2015 r. W. P. pojechał do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., aby zobaczyć jaka część zamówienia została wykonana. Nie okazano mu żadnego mebla.

Dowód:

- wydruk połączeń, k. 30, 31.

- przesłuchanie powoda, k. 108-111.

- zeznania Z. C., k. 107-108.

W dniu 14 marca 2015 r. W. P. zwrócił się do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o podanie ostatecznej daty realizacji umowy (...) wskazując, że w umowie termin został zakreślony do dnia 8 marca 2015 r.

Dowód:

- wiadomość e'mail z dnia 14 marca 2015 r., k. 34.

W dniu 16 marca 2015 r. M. G. odpowiedział W. P., że mają awaryjną sytuację w K., przez co do K. zostały zabrane osoby zajmujące się zleceniem W. P.. Wskazał, że w K. prace będą wykonywane do dnia 23 marca 2015 r., o zlecenie W. P. zostanie ukończone do dnia 26 marca 2015 r.

Dowód:

- wiadomość e'mail z dnia 16 marca 2015 r., k. 35.

- zeznania świadka M. G., k. 98-104

W dniu 19 marca 2015 r. W. P. zadzwonił do M. G. w sprawie zamówienia. M. G. odebrał telefon, po czym po 2 sekundach rozłączył rozmowę.

Dowód:

- wydruk połączeń, k. 29.

W dniu 28 marca 2015 r. W. P. złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy nr (...) z dnia 19 lutego 2015 r., przy czym wskazał, że częściowo prace zostały wykonane, tj. w zakresie pkt 3 i 4 umowy, i tym zakresie kwota dwukrotności zadatku zostaje obniżona o kwotę 1690 zł stanowiącą wartość prac wykonanych. W. P. oświadczył, że na podstawie art. 394 § 1 kc żąda kwoty 18.200 zł w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Oświadczył, że prace nie zostały wykonane zarówno do dnia 9 marca 2015 r., jak i do dnia 26 marca 2015 r. W treści pisma podał art. 635 kc.

Oświadczenie zostało złożone (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w dniu 28 marca 2015 r.

Dowód:

- oświadczenie o odstąpieniu od umowy z dnia 28 marca 2015 r., k. 36.
- zeznania powoda W. P., k. 108-111

Pismem z dnia 30 marca 2015 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wezwała W. P. do dopełnienia czynności wymaganych dla prawidłowego wykonania umowy z dnia 19 lutego 2016 r.

Dowód:

- pismo z dnia 30 marca 2015 r., k. 37

Opóźnienie w wykonaniu mebli na (...) W. wynikało również z tego, że lakiernia nie dysponowała odpowiednim lakiernikiem. O tej przyczynie opóźnienia W. P. nie był informowany.

Dowód:

- przesłuchanie powoda W. P., k. 108-111,
- zeznania świadka A. S., k. 106-107.
- zeznania świadka A. K., k. 104-106.
- zeznania świadka D. K., k. 104,
- zeznania świadka M. G., k. 98-104

Sąd zważył, co następuje

Na wstępie wskazać należy, że bezsporną w sprawie była okoliczność, że umowa z dnia 19 lutego 2015 r. została w części wykonana. Sąd przyjął, że bezsporną również był wartość dolnej części szafki do klubu nocnego, i że wynosiła ona 1027 zł. Powyższe wynika z treści odpowiedzi na pozew, w której strona pozwana wskazała, że spór dotyczy różnicy tak niewielkiej, że powoływanie w tym zakresie dodatkowych dowodów nie byłoby celowe.

W pozostałej części Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o treść dokumentów, w tym wydruków komputerowych, których prawdziwość nie była kwestionowana przez żadaną ze stron. W ocenie Sądu zeznania powoda są wiarygodne, albowiem mają potwierdzenie w mailach, bilingach telefonicznych, które zostały załączone do akt. W szczególności sekwencja zdarzeń którą przedstawia powód w toku przesłuchania pokrywa się z załączonymi do akt sprawy wydrukami wiadomości e-mail oraz informacjami o rozmowach telefonicznych pomiędzy stronami, co zostało ujęte w stanie faktycznym. Zeznania pozostałych świadków, w tym M. G. Sąd uznał za niewiarygodne w zakresie w którym są sprzeczne z przesłuchaniem powoda jako strony. Świadek M. G. powoływał się na zmianę zamówienia przez powoda, tymczasem z akt sprawy wynika, że zmiana parametrów szafki do Klubu (...) nastąpiła w dniu 27 lutego 2015 r., a więc na długo przed terminem wykonania zlecenia. Kolejne modyfikacje i próby powoda mające umożliwić stronie pozwanej należyte wykonanie zobowiązania, nie stanowiły w ocenie Sądu zmiany umowy. Ponadto, to pozwany, o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia, którego w tamtym czasie reprezentował świadek M. G. nie współdziałał

należycie z zamawiającym przy wykonaniu zlecenia. Zeznania M. G. zawierają sprzeczności. Świadek zeznaje, że przy podpisaniu umowy znana mu była sytuacja powoda, w tym przyczyna dla której w umowie wskazano krótki termin zamówienia, w toku zeznań podaje jednak, że termin ten od początku był mało realny. Jeżeli strona pozwana, uważała, że nie jest w stanie wykonać umowy w określonym terminie, nie powinna przyjmować na siebie takiego zobowiązania. Jeżeli zaś przyjęła, to nie wpływa to na jej odpowiedzialność. Wskazać należy, że przedmiot umowy obejmował 5 elementów, przy czym ostatni 5 element składał się z dwóch części. W toku sprawy strona pozwana skupiła się na wykazywaniu braku doprecyzowania górnej części szafki do Klubu (...) przez powoda, co zdaniem pozwanego uniemożliwiało wykonanie umowy w terminie. W ocenie Sądu powyższy zarzut był niezasadny, bo to strona pozwana, wbrew jej twierdzeniom, nie współdziałała należycie z powodem przy wykonaniu zamówienia. Po drugie zarzuty odnośnie wykonania górnej części szafki do Klubu (...), nie mają żadnego przełożenia na opóźnienie w wykonaniu pozostałych elementów zamówienia. Wobec tego, że Sąd dał wiarę powodowi, również w oparciu o treść jego przesłuchania ustalił, że oświadczenie o odstąpieniu zostało doręczone pozwanemu.

Przechodząc do dalszej części rozważań wskazać należy, że w sprawie strony w dniu 19 lutego 2015 r. zawarły umowę o dzieło (art. 627 kc). Kwalifikacja łączącej strony umowy jako umowy o dzieło nie stanowiła sporu pomiędzy stronami. Do umowy strony wprowadziły dodatkowe zastrzeżenie w postaci zadatku w wysokości 9.945 zł. Jakkolwiek pozwana kwestionowała, że kwota wpłacona przez powoda stanowiła zadatek, to jednak w świetle wyraźnego postanowienia umownego w tym zakresie, w ocenie Sądu nie ma podstaw do przyjęcia, że kwota wpłacona przez powoda stanowiła jedynie zaliczkę. Powyższe wynika również z faktu, że w poleceniu przelewu powód wskazał, że wpłaca kwotę z umowy z dnia 19 lutego 2015 r., tytułem zadatku, a pozwana potwierdziła wpłatę. Nie zastrzegła na etapie uiszczenia należności, że wpłatę uznaje za zaliczkę. Nie wniosła bezpośrednio po zawarciu umowy i przy zaksięgowaniu dokonanej wpłaty, że postanowienie z § 4 jest niejasne. W tym stanie rzeczy stanowisko pozwanej prezentowane w toku procesu Sąd uznał jedynie za mające na celu uniknięcie odpowiedzialności. Powód podkreślał, że wprowadził zadatek do umowy zupełnie świadomie. W ocenie Sądu zeznania świadka M. G. w zakresie w którym świadek traktował zapis o zadatku jako przeoczenie, uznać należy za niewiarygodne. Wskazać należy, że pozwana jest przedsiębiorcą. M. G. wskazał, że podpisuje 3-4 umowy rocznie w imieniu pozwanej, że odróżnia zadatek od zaliczki.

Stosownie do art. 394 § 1 kpc w braku odmiennego zastrzeżenia umownego albo zwyczaju zadatek dany przy zawarciu umowy ma to znaczenie, że w razie niewykonania umowy przez jedną ze stron druga strona może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić i otrzymany zadatek zachować, a jeżeli sama go dała, może żądać sumy dwukrotnie wyższej.

Zadatek ma charakter realny, tj. musi być dany przy zawarciu umowy. W ocenie Sądu powyższe sformułowanie nie oznacza, że zadatek musi być wręczony jednocześnie z podpisaniem umowy. Sformułowanie „przy zawarciu umowy” zakłada pewny związek z umową, przy czym w umowie strony mogą określić sposób i termin wręczenia/wpłacenia zadatku. Na gruncie przedmiotowej sprawy strony postanowiły, że zadatek zostanie wpłacony na podany numer konta. Powyższy obowiązek „dania zadatku” powód wykonał poprzez wpłatę na rachunek bankowy pozwanej w dniu 21 lutego 2015 r. Strony co prawda nie określiły terminy wpłacenia zadatku, niemniej sposób jego zapłaty, poprzez wykonanie przelewu, determinuje stwierdzenie, że zamawiający siłą rzeczy nie może wykonać tej czynności jednocześnie z podpisaniem umowy. Powód wykonał czynność niezwłocznie, tj. na dwa dni po podpisaniu umowy. Powyższe potwierdza wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2011 r., zgodnie z którym funkcję zadatku w rozumieniu art. 394 § 1 k.c. może pełnić także suma uiszczona kontrahentowi po zawarciu umowy. Czas wręczenia kontrahentowi kwoty, która - zgodnie z porozumieniem stron - ma stanowić zadatek, nie ma znaczenia decydującego dla samej konstrukcji zadatku (III CSK 115/11). Decydujące znaczenie ma wola stron (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2008 r., I CSK 328/07). Na gruncie przedmiotowej sprawy, jeszcze raz powołać się należy na wskazany przez powoda tytuł dokonanej wpłaty (k. 21). W tytule zastrzeżono, że jest to zadatek. Taka była wola stron. Strona pozwana nie wskazywała, że wobec wpłaty dokonanej 2 dni po podpisaniu umowy wpłaconej kwoty za zadatek nie uznaje.

Przechodząc do dalszych rozważań wskazać należy, że świadczenie z umowy z dnia 19 lutego 2015 r. nie jest ani niepodzielne ani podzielne. W ocenie Sądu w umowa z dnia 19 lutego 2015 r. przewiduje kilka niezależnych od siebie świadczeń. Choć sporządzono jedną umowę, to zarówno wynagrodzenie z tej umowy jak i uiszczony przez powoda

zadek (błędnie zakwalifikowany przez pozwaną jako zaliczka) zostało ustalone za każdą część z osobna, czego strony nie kwestionowały przy zawarciu umowy. Świadek M. G. zeznał w tym zakresie, że ceny poszczególnych elementów były jasne zarówno dla pozwanej jak i powoda. Powód natomiast wskazywał, na to, że istotna w sprawie jest faktura proforma, w której wyszczególniono elementy zamówienia. W tym stanie rzeczy w sprawie nie znajduje zastosowania przepis art. 491 § 2 kpc.

Zgodnie z art. 379 § 2 kc świadczenie jest podzielne, jeżeli może być spełnione częściowo bez istotnej zmiany przedmiotu lub wartości. Każdy mebel wskazany w § 1 umowy może być wykonany przez przyjmującego zamówienie, bez istotnej zmiany przedmiotu lub wartości wszystkich mebli łącznie. Niemniej wynika, to z faktu, że strony umówiły się o kilka niezależnych świadczeń, a nie z podzielności świadczenia. W pewnych wypadkach jako przesłankę niepodzielności świadczenia można uznać cel, dla którego świadczenia ma być zrealizowane. Niemniej na gruncie przedmiotowej sprawy, świadczenie w części zostało wykonane i strony co do tej części nie wnosiły zastrzeżeń. Dodatkowo wskazać należy, że świadczenia z § 1 umowy z dnia 19 lutego 2015 r. nie są elementem całości. Nie jest to komplet mebli. Nawet wykonanie zobowiązania przez pozwanego jest różne w zależności od tego, którego mebla dotyczy. Częściowo meble miały być wykonane w całości, a częściowo przerobione. Ponadto za różne świadczenia Sąd uznał elementy szafki do Klubu (...), za czym przemawiając te same argumenty.

Przyjęcie, że w umowie z dnia 19 lutego 2015 r. wskazano kilka świadczeń prowadzi do wniosku, że odstąpienie od umowy może być traktowane osobno w stosunku do każdego zobowiązania dłużnika. Innymi słowy w istocie dokument z dnia 19 lutego 2015 r. zawiera informację o 5 stosunkach obligacyjnych łączących strony w rozumieniu art. 353 § 1 kc.

Powyższe prowadzi do wniosku, że odstąpienie od umowy należy rozważać w odniesieniu do każdego z tych stosunków osobno.

W tym zakresie w którym pozwany wykonał zobowiązanie, oświadczenie o odstąpieniu uznać należy za nieskuteczne, jako pozostające w sprzeczności z treścią art. 394 § 1 kc umożliwiające odstąpienie od umowy.

Powyższe dotyczy świadczenia z pkt 3 i 4 umowy oraz świadczenia dolnej części szafki do Klubu (...) opiekującej na kwotę 1027 zł. Skoro w tym zakresie wykonano zobowiązanie, nie ziszcza się przesłanka z art. 394 § 1 kc

Wobec powyższego stwierdzić należy, że pozwany nie wykonał zobowiązania w zakresie pkt 1, 2, i częściowo 5 umowy, tj. w zakresie górnej części szafki do Klubu (...).

Wartość świadczeń z pkt 1 wynosi: 10.800 zł, z pkt 2 wynosi: 4.500 zł, z pkt 5 (w zakresie górnej części szafki do Klubu (...)) wynosi 1873 zł (2900 zł – 1027 zł). Łącznie wartość świadczeń, w części w której umowa nie została wykonana wynosi 17173 zł.

Na gruncie przedmiotowej sprawy niewykonanie umowy, o którym mowa w art. 394 § 1 kpc obejmuje jedynie kwotę 17173 zł, z ogólnej kwoty z umowy 19.890 zł.

Powyższego rodzi konsekwencje w zakresie żądanej kwoty zadatku. Powód wpłacił zadek w wysokości połowy umówionej kwoty, tj. 9945 zł, przy czym zadek został wolą stron rozdzielony proporcjonalnie na każdy ze świadczeń określonych w umowie.

Powyższe prowadzi do wniosku, że żądanie sumy dwukrotnie wyższej ogranicza się jedynie do tej części zadatku, która została wpłacona na poczet wynagrodzenia za świadczenia, które nie zostały zrealizowane przez pozwaną. Powyższe dotyczy:

- zadatku uiszczanego na poczet świadczenia z pkt 1 umowy – na kwotę 5400 zł,
- zadatku uiszczanego na poczet świadczenia z pkt 2 umowy – na kwotę 2250 zł,

- zadatku uiszczonego na poczet świadczenia z pkt 5 umowy w zakresie górnej części szafki do Klubu (...) – na kwotę 936,41 zł.

Tą ostatnią kwotę Sąd wyliczył w następujący sposób. Na szafkę do Klubu (...) wpłacono zadatek w kwocie 2900 zł. Pozwany wykonał dolną część, której wartość wynosi 1027 zł. Wartość górnej części to kwota 1873 zł. Na poczet szafki do Klubu (...) wpłacono kwotę 1450 zł tytułem zadatku. Rozliczając powyższą kwotę proporcjonalnie na część górną (64,58%) i dolną (35,42%) szafki, okaże się, że na część górną uiszczony zadatek to kwota 936,41 zł, a uiszczony zadatek na część dolną to kwota 513,59 zł.

Suma zadatku wpłacona na świadczenia dotyczące niewykonanej części umowy wynosi więc 8.586,41 zł (5400+2250+936,41 zł).

Suma dwukrotnie wyższa to kwota 17172,82 zł.

Powód w pozwie wskazał, że żądana kwota, to kwota dwukrotności zadatku pomniejszona o kwotę należności pozwanej z tytułu świadczeń wykonanych prawidłowo. Kierując się treścią art. 321 § 1 kpc Sąd odliczył od dwukrotności kwoty zadatku kwoty należne pozwanemu z tytułu umowy w części w której umowa została zrealizowana. Pozwanemu należy się wynagrodzenie za pkt 3, 4 i częściowo 5 umowy, tj. 2717 zł (990 zł + 700 zł + 1027 zł). Zadatek wpłacony na poczet tych świadczeń podlega zaliczeniu, zgodnie z art. 394 § 2 kc. Zadatek wpłacony na poczet tych świadczeń wynosi odpowiednio: 495 zł, 350 zł i 513,59 zł, co łącznie stanowi kwotę 1358,59 zł. Różnica kwot 2717 zł i 1358,59 zł daje kwotę 1358,41zł. Ta ostatnia kwota stanowi wynagrodzenie na rzecz pozwanego, w zakresie wykonanej w części dotyczącej pkt 3, 4 i częściowo pkt 5 umowy, które nie zostało uiszczone wcześniej w formie zadatku.

W tym miejscu wskazać należy, że pozwana z jednej strony nie podniosła zarzutu potrącenia, z drugiej zaś przyjęła wskazany przez powoda sposób rozliczeń w odpowiedzi na pozew. W szczególności do kwoty 1027 zł, jako kwoty wynagrodzenia za dolną część szafki do klubu nocnego. Sąd uznał, że wolą pozwanej było przyjęcia właśnie takiej kwoty, skoro z odpowiedzi na pozew wynika, że uważa za niecelowe powołanie biegłego w tej kwestii (k. 48). Sąd dokonał obniżenia kwoty dwukrotności zadatku należnej powodowi o kwotę wynagrodzenia za tą część umowy która została przez pozwaną wykonana, gdyż tak zostało w uzasadnieniu pozwu sprecyzowane roszczenie, a pozwana się temu nie sprzeciwiła.

Konkludując kwota dwukrotności zadatku, przysługująca powodowi, tj. 17172,82 zł, pomniejszona o kwotę wynagrodzenia pozwanej 1358,41 zł, daje kwotę 15.814,41 zł, którą Sąd zasądził w pkt I wyroku.

Odnosząc się do pozostałych kwestii wskazać należy, że sąd przyjął, że pozwany wiedział, że zamawiający zrezygnował z diod L., po pierwsze, informacji w tym zakresie nie odnotowano na projekcie załączonym do e'maila z dnia 11 marca 2015 r., który wskazuje, że w załączeniu znajduje się „ostateczna wersja regału do klubu nocnego”. Po drugie wskazał, na dzień 19 marca 2015 r. Pozwany zdawał sobie sprawę z tego, że w tym dniu ma oddać zamówienia. Nie można w żaden sposób wytłumaczyć okoliczności, że w dniu 19 marca 2015 r. nie odbierał powoda telefonów.

Mieć należy na uwadze, że od dnia 27 lutego 2015 r. do dnia 9 marca 2015 r. pozwany nie kontraktował się z powodem a powinien. Wskazać należy, że zupełnie dowolne ze strony pozwanego było pismo z dnia 14 marca 2015 r., w którym pozwany prosił powoda o podanie ostatecznej daty realizacji umowy. Ostateczna data została wskazana trzy dni wcześniej w e'mail z dnia 11 marca 2015 r. Przy czym daty tej Sąd nie potraktował jako oferty zmiany umowy. Przyjęcie takiego rozwiązania wymagałoby wyraźnego wskazania treści e'maila. W ocenie Sądu przedłużenie przez powoda terminu należy rozumieć jako wstrzymanie się z przysługującymi powodowi uprawnieniami do odstąpienia od umowy (skoro termin 2 tygodniowy od wpłaty zadatku już upłynął) i umożliwienie pozwanemu wykonania umowy. Wskazać należy, że brak współdziałania ze strony przyjmującego zamówienia nie może rodzić negatywnym skutków dla zamawiającego. Jeżeli przyjmujący zamówienie otrzymał zlecenie i miał wykonać określone dzieło w określonym czasie powinien podejmować bez nieuzasadnionej zwłoki czynności które zmierzały do ostatecznego sprecyzowania przedmiotu zamówienia. Tymczasem z akt sprawy wynika, że postawa zamawiającego był zupełnie bierna. Obowiązek

zamawiającego wynika w tym zakresie nie tylko z ogólnych reguł przewidzianych art. 354 § 1 i 2 kpc, ale również z treści art. 640 kc. Ten ostatni przepis daje przyjmującemu zamówienie prawo do odstąpienia od umowy, w przypadku gdy brak jest współdziałania zamawiającego. Z przepisu wynika więc, że przyjmujący zamówienie powinien co do zasady o takie współdziałanie zabiegać. Tymczasem przyjmujący zamówienie nie podejmuje czynności zmierzających do wystarczającego dla realizacji sprecyzowania zamówienia, a te które podejmuje są opieszale. Wskazać należy choćby na to, że w dniu 27 lutego 2014 r. powód zmienia szerokość regału do klubu nocnego. Niemniej do tego dnia nie rozpoczęto wykonania zamówienia w tym zakresie więc na tempo wykonania zamówienia nie miało powyższe wpływu. Prośba przyjmującego zamówienie o dodatkowe dane pojawiła się natomiast dopiero w dniu 9 marca 2015 r. i po dwóch dniach została przez powoda zrealizowana. Dodać należy, że dopiero w dniu 9 marca 2015 r. pozwany wystosował zapytanie dotyczące diod L. podczas gdy jego wątpliwości w tym zakresie mogły mieć miejsce już w dniu podpisania umowy. Zarówno dla powoda jak i dla pozwanego nie był sporny cel umowy, a ściślej miejsce wykonania umowy. Pozwany wiedział więc, że meble mają być dostarczona na (...) W., że dostarczenie mebli na prom jest konieczne w terminie umówionym, z uwagi na stacjonowanie ww. jednostki w Stoczni (...) przez określony czas. Powyższe rodziło obowiązek po stronie pozwanego częstszych kontaktów z powodem i doprecyzowania przedmiotu zamówienia w taki sposób aby była możliwa jego realizacja. Wskazać należy, że na etapie przyjęcia zadatku strona pozwana nie zwróciła wpłaconej kwoty powodowi z informacją, że nie doszło do zawarcia umowy, że nie wie co ma wykonać. Wręcz przeciwnie potwierdziła przyjęcie zamówienia (e-mail z dnia 23 lutego 2015 r.). W ocenie Sądu strony zawarły umowę o dzieło, w której zarówno cena jak i przedmiot zostały w sposób dostateczny określone. Specyficzną cechą umowy o dzieło jest natomiast to, że w pewnych sytuacjach wymaga ona współdziałania stron. Przy zawarciu umowy o dzieło ustawodawca nie przewidział w essentialia negotii, aby do obowiązków zamawiającego było dostarczenie projektu, tak jak to uczynił w art. 647 kc w odniesieniu do inwestora przy umowie o roboty budowlane. Jednocześnie w przepisach regulujących umowę o dzieło jest szereg przepisów które przewidują modyfikacje w toku umowy o dzieło, które nie stanowią jednak podstawy do twierdzenia, że strony nie zawarły umowy o dzieło, czy też do twierdzenia, że konieczna jest zmiana umowy. Tak np. art. 630 § 1 kpc wskazuje na sytuację, w której w toku wykonywania dzieła zajdzie konieczność przeprowadzenia prac, które nie były przewidziane w zestawieniu prac planowanych. W art. 640 wskazuje się, że do wykonania dzieła potrzebne jest współdziałanie zamawiającego.

W ocenie Sądu pismo z dnia 30 marca 2015 r. jest li tylko repliką na złożone oświadczenie o odstąpieniu. Sąd uznał, że postawa spółki jest w tym zakresie niewiarygodna. Wręcz przeciwnie dokładność tego pisma świadczy o próbie sanowania braku wcześniejszego współdziałania, jednocześnie próbie odpowiedzi na złożone oświadczenie o odstąpieniu. Dodać należy, że pismo zostało podpisane przez członka zarządu, który w sprawie nie został przesłuchany, co również wywołuje wątpliwości Sądu w kontekście tego, że w siedzibie spółki w okresie złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy i sporządzenia pisma z dnia 30 marca 2015 r. nie przebywał prokurent M. G., który przebywał wówczas w K., o czym była mowa w jego zeznaniach.

W sprawie w ocenie Sądu nie doszło do zmiany umowy w zakresie terminu realizacji zamówienie. D. powoda umożliwiająca wykonanie zobowiązania pozwanemu będącemu w zwłoce, nie może rodzić skutków negatywnych dla powoda, który wykonywał zobowiązanie zgodnie regułami przewidzianymi w art. 354 § 1 kc.

Mieć należy na uwadze, że dłużnik odpowiada na zasadzie ryzyka za działania lub zaniechania osób, z których pomocą zobowiązanie wykonywa (art. 474 kc). Z powyższego wynika, że opóźnienie w lakierni, nie wpływa na ocenę wykonania zobowiązania względem powoda, albowiem ryzyko w tym zakresie obciążało pozwanego. To samo dotyczy zamówienia mat sibu. W tym miejscu podkreślić jeszcze raz należy brak współdziałania po stronie pozwanego. W przypadku opóźnienia w lakierni powinien on powiadomić powoda. Tego nie zrobił. Powyższa okoliczność w żadnym razie nie sanuje zwłoki pozwanego. Wbrew przeciwnie powiadomienia powoda o konieczności oczekiwania na lakier, upoważniałoby powoda do odstąpienia od umowy na podstawie art. 635 kc.

Skoro strony umówiły się, że wpłacona kwota przez powoda będzie stanowić zadatek, termin realizacji zamówienia powinien być liczony właśnie od dokonanej wpłaty zadatku, pomimo tego, że umowie w § 2 jest mowa o zaliczce. Powyższy termin realizacji był dla stron wiadomy i wynikał, o czym była mowa wcześniej z okresu w którym prom (...) W. przebywał w Stoczni (...). Wskazać należy, ponadto, wprawdzie jest w umowie wskazane, że mata sibu dostępna

jest trzy tygodnie od zamówienia, ale nie ma mowy o tym, że ta mata będzie dopiero zamawiana przez pozwanego. Zamówienie tej maty nie wpływało na termin realizacji zamówienia o którym mowa w § 2 umowy. Jak wskazano wyżej w tym zakresie pozwany odpowiada na zasadzie ryzyka (art. 474 kc).

W ocenie Sądu powołanie się na art. 635 kc w oświadczeniu o odstąpieniu nie wpływa na skuteczność złożonego oświadczenia woli. Należy mieć na uwadze, że w tym oświadczeniu wskazano, że powód odstępuje od umowy i ta treść ma znaczenie decydujące. Powołano się również na art. 394 kc.

Wykonanie mebli po terminie nie można uznać za należyte wykonanie zobowiązania, zwłaszcza, że jak wynika z treści pozwu powód zamówił brakujące meble u innego podmiotu. Dodać należy, że pozwany nie wykazał dokładnie jakie z mebli zamówionych przez powoda do dnia wyrokowania zostały wykonane. Zeznania świadków nie są w tym zakresie precyzyjne. Zamówienie powoda dotyczyło mebli oznaczonych co do tożsamości i strona pozwana mogła przedstawić bezsporne dowody na okoliczność wykonania mebli.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc, przy czym z uwagi na zmianę ustawy od dnia 1 stycznia 2016 r., wysokość odsetek została doprecyzowana w pkt 1 wyroku. Powód odstąpił od umowy, z uwagi na niewykonanie zobowiązania w terminie przez pozwanego. Wobec czego odsetki zostały zasądzone od dnia następnego po którego upływie pozwany popadł w zwłokę, tj. od dnia 9 marca 2015 r.

W pkt II, sąd oddalił powództwo, częściowo co do należności głównej.

W pkt III orzeczono o kosztach na podstawie art. 100 kpc, przy założeniu, że powód wygrał sprawę w 92 %. Powód poniósł koszty procesu w postaci opłaty sądowej w kwocie 858,65 zł i kosztów pełnomocnictwa w kwocie 2417 zł. Pozwany poniósł koszty procesu w postaci kosztów pełnomocnictwa w kwocie 2417 zł.

SSR Andrzej Muzyka

Sygnatura akt XI GC 1052/15 dnia 1 marca 2016 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)

SSR Andrzej Muzyka